

være tegn på, at regeringen har givet op og har sagt, at det løb kører, det vil Danmark ikke gøre noget ved.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne bede statsministeren bekræfte, at der i dag er regler i EU-Traktaten, i artiklerne 6 og 7, som omhandler mulighederne for indgriben over for et land, der bryder menneskerettighederne, og at de regler ikke forhindre statsministeren selv – Danmark og de øvrige EU-lande – i at lave Østrigsanktionerne.

Derfor er spørgsmålet til statsministeren for det første: Er der noget, der med et nyt sæt regler vil forhindre nøjagtig den samme landekreds i at lave de samme sanktioner, som man lavede over for Østrig, én gang til?

Jeg tror, statsministeren misforstod mit spørgsmål fra før, så det andet spørgsmål er: Det regelsæt, som statsministeren og regeringen nu er villige til at indgå et kompromis omkring i EU, hvor adskiller det sig i forhold til den opgave, Kommissionen har i dag i at overvåge, at artikel 7 og artikel 6 overholdes? For Kommissionen skal jo overvåge, at Traktaten overholdes, og når der er bestemmelser i Traktaten, der omhandler de her spørgsmål, ja, men så har Kommissionen jo det som en af sine opgaver.

Hvori er forskellen så i virkeligheden på det, man jo burde have i dag, og den praksis, man burde have i dag på baggrund af, at Kommissionen så vurderer, at der er et problem, og tager det op til diskussion, og så det, statsministeren nu plæderer for.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til hr. Peter Skaarup. Jeg har egentlig ikke meget at tilføje til det, der allerede er blevet sagt. Jeg synes, det ville være helt forkert af mig at begive mig ind i et forhandlingsforløb nu, som ikke er der. Men der er selvfølgelig kontakter vedrørende det her spørgsmål som så mange andre op til Nicetraktaten – mange kontakter, kan jeg sige.

Vi prøver at få, som vi altid gør, et så præcist billede som muligt af, hvad vore forskellige kolleger mener, og så lægger vi vores strategi, sådan at vi kan varetage vores lands interesser så effektivt, som det overhovedet er muligt.

Til hr. Thulesen Dahl: Jo, der vil da nok være en klar forskel i forhold til Kommissionens opgave i dag. I Traktatens artikel 7 tales der jo om, at der skal foreligge en situation, hvor der er tale om en medlemsstat, der groft og vedvaren-

de overtræder principper, altså at handlingen er sket. Det, der er tale om her, er, at der er en situation, hvor man kan se, at der er en overhængende fare for den grove overtrædelse, altså at man giver en anbefaling til et land, før skaden er sket, om jeg så må sige.

Det svarer i virkeligheden lidt til det, hr. Kalnæs også sagde til mig, og som jeg gerne vil bekræfte, at hvis nu Europa i 1930'erne havde sagt fra i forhold til Hitler og alt, hvad han stod for, på et meget tidligt tidspunkt og klart havde sagt: Det her kan vi altså ikke bare se passivt på, for vi vil ikke tages til indtægt ved at tie, så havde meget måske set anderledes ud i dag, og mange lidelser kunne være undgået i det århundrede, vi har sagt farvel til.

Så jeg er enig med hr. Kalnæs i, at man skal tage sit standpunkt, og man skal sige fra, når det er nødvendigt at sige fra, for det har vidtrækkende betydning, hvis man læner sig tilbage og bare lader tingene passere. Jeg synes derfor, at billedet og påmindelsen fra Europa i 1920'erne og de tendenser, fascistiske tendenser og nazistiske tendenser, der er kommet, og erindringen derom er vigtig at have i sit bagehoved, når vi diskuterer de ting her i dagene op til Nice.

Så jeg er glad for den erindring og den påmindelse, og jeg har så ikke mere at tilføje til det her spørgsmål; jeg føler, vi har fået det belyst så godt, som det nu kan lade sig gøre i dag.

Peter Skaarup (DF):

Men jeg vil nu alligevel gerne spørge statsministeren en gang til, for jeg synes stadig ikke, vi får svar på: Vil regeringen modsætte sig overvågning?

Der tales både for og imod i det, regeringen siger. På den ene side mener man, at det er en god ting, og på den anden side er man skeptisk. Kunne statsministeren ikke for en gangs skyld give et klart svar: Vil Danmark nedlægge veto mod overvågning via artikel 7, altså en udvidelse af artikel 7? Kunne vi ikke få det at vide? Det synes jeg der savnes et svar på.

Så vil jeg også godt spørge statsministeren: Hvad er det egentlig for en ekstremisme, statsministeren peger på? Er det en Jörg Haider, som stiller sig op på talerstolen og siger nogle mystiske ting nogle gange – enig – men vel ikke har en stor hær bag ved sig eller er på vej til at opbygge noget, der overhovedet ligner? Eller hvem er det, statsministeren tænker på, når han siger, at der er brug for at bekæmpe højreekstremisme? Hvem er det præcis, statsministeren